

dossier didàctic

PLAYTIME

#ServeisEducatius
#FilmotecaEscoles

Filmoteca
de Catalunya

 Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

A partir de 5è de Primària

contingut

INFORMACIÓ PRÀCTICA

| PÀGINA 2

FITXA TÈCNICA
CONCEPTES CLAU
SINOPSI
LA CRÍTICA DIU

PER A REFLEXIONAR

| PÀGINA 4

PROPOSTA D'ACTIVITATS

| PÀGINA 5

ANÀLISI

Context

Llenguatge cinematogràfic

Narrativa

ACCIÓ

REFLEXIÓ

COMPLETEU EL VISIONAT

| PÀGINA 7

Informació pràctica

PLAYTIME

FITXA TÈCNICA

Direcció: Jacques Tati

Guió: Jacques Tati i Jacques Lagrange

Música: Francis Lemarque

Fotografia: Jean Badal i Andréas Winding

Interpretació: Jacques Tati, Barbara Dennek, Jacqueline Lecomte, Valérie Camille

Producció: França

Any: 1967

Duració: 124 min.

V.O: Francès

Apta per a tots els públics

CONCEPTES CLAU

Gag - Comèdia - Sàtira - Modernitat
Societat de Consum - Urbanisme
Arquitectura - Escenografia - Monsieur Hulot

SINOPSI

Seguint les passes d'un grup de turistes per un París que no es diferencia gens de qualsevol altre monstre urbanístic del nostre planeta, Tati realitza una sàtira contundent del món deshumanitzat i funcional de la societat moderna.

La irònica reconstrucció d'aquest escenari plastificat va ser la gran aposta del còmic francès amb aquest film considerat l'obra mestra de la seva carrera per gran part dels especialistes. "El play-time, el temps d'oci, està

codificat. M'agradaria que aquesta paraula, adoptada pel francès, designés una activitat espontània, no reglamentada; que no hi hagi un temps fixat per a l'alegria i un altre per al treball, sinó que el temps de somriure estigui difós per tot arreu i en tot moment, i fins i tot durant el temps de treball" (Jacques Tati).

LA CRÍTICA DIU

Si *Mon oncle* (Jacques Tati, 1958) plantejava la confrontació entre la felicitat del món provincial -en què també s'inscrivien *Jour de fête* (Jacques Tati, 1949) i *Les vacances de Monsieur Hulot* (Jacques Tati, 1953)- i les angoixes provocades pels avenços de la civilització contemporània, *Playtime* decanta la balança cap a aquest món inhòspit, que multiplica els efectes estrictament domèstics a una dimensió urbana ja absolutament contaminada pel progrés i la tecnificació.

En aquest context aclaparador àdhuc el personatge de Monsieur Hulot ocupa un segon terme, perdut entre les immenses construccions que configuren un aeroport internacional -símbol uniformitzador de l'arquitectura i de la identitat de les ciutats- en el qual, d'altra banda, només semblen adquirir una certa importància humana els grups

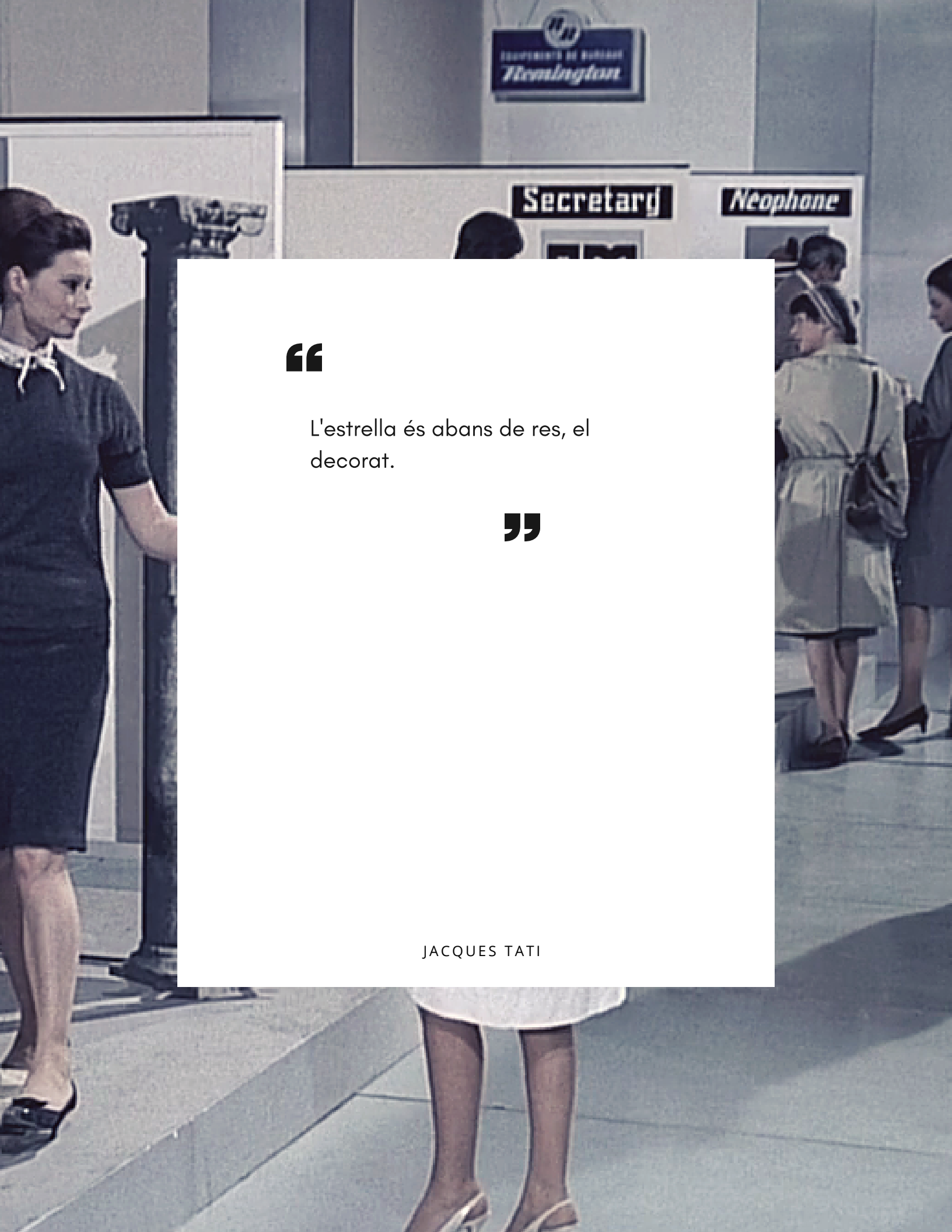
Informació pràctica

PLAYTIME

de turistes amuntegats com a béns darrere del corresponent guia proveït d'un distintiu visible a distància. Tati i Hulot es limiten, en conseqüència a substituir qualsevol victimisme pel caràcter de testimoni de la realitat que els envolta, que obliga l'espectador a descobrir aquest paisatge quotidià els signes d'identitat d'una realitat al·lucinant i deshumanitzada. Per Hulot, com ho eren per Keaton, els objectes són instruments de perill capaços de tornar-se en contra de la persona indefensa davant l'agressivitat que adquireixen objectes aparentment inofensius.

Dissortadament, *Playtime* va ser també per a Tati una arma de doble cara. D'una banda ell va dissenyar un film absolutament modern en la concepció estilitzada dels decorats, els moviments de la càmera o la integració dels actors en el context d'aquests dos elements. Això no obstant, una excessiva ingenuïtat li va fer invertir un pressupost desmesurat en la construcció d'aquesta extraordinària escenografia que després s'havia de rendibilitzar com a escola per a joves cineastes.

Riambau, Esteve. *Hulot i l'espai urbà. "Avui"* (26 jul. 1991).

“

L'estrella és abans de res, el decorat.

”

JACQUES TATI

Proposta d'activitats

ANÀLISI

CONTEXT

Busqueu més informació sobre Jacques Tati, la seva filmografia, la seva identitat visual com a cineasta.

Aquesta pel·lícula de finals dels anys 60, concebuda com una crítica a la vida moderna, ens parla d'una societat on els avenços tecnològics fan perdre la personalitat i essència de les coses. Així, ens resulta difícil ubicar l'acció. Busqueu les pistes que ens mostra Jacques Tati per indicar-nos on transcorre la història.

LLENGUATGE CINEMATOGRÀFIC

Com se'ns mostra la ciutat? És una ciutat amable, trista, alegre, freda...? Quins colors hi predominen? Fixeu-vos tant en les escenes diürnes com en les nocturnes, exteriors i interiors. Per què creieu que escull aquests tons? Considereu que tots els colors expressen el mateix?

Quins tipus de plans fa servir Jacques Tati per explicar les diferents situacions de la història, primers plans o plans generals? Per què? Què creieu que l'interessen més, els personatges o l'acció general?

NARRATIVA

Qui és Monsieur Hulot? Descriviu el personatge: quins trets el caracteritzen? Com va vestit? Quin caràcter té? Com es comporta? Visioneu alguna altra pel·lícula on surti aquest personatge i compareu-la amb *Playtime*.

L'estructura narrativa de la pel·lícula no segueix la seqüenciació clàssica d'inici, desenvolupament i desenllaç. Quin tipus de narració fa servir el director i amb quin objectiu?

Proposta d'activitats

ACCIÓ

Aquest és un film on pràcticament no hi ha diàlegs. Com creieu que afecta la narració fílmica l'ús del so? Els sons són elements còmics. Fixeu-vos en l'escena de les cadires de cuir negre. De fet Mr. Hulot, el personatge principal, és l'únic que no parla. Per què? Tot i això es fa entendre? Reformuleu l'escena incloent tot allò que diria Mr. Hulot i representeu-ho; com ressignifica l'escena?

Observeu el pòster del film i l'escena dels crèdits d'inici on surt el títol. Per què creieu que utilitza el blau i el vermell? Proposeu un disseny del pòster alternatiu, segons el que us hagi transmès la pel·lícula.

REFLEXIÓ

A què creieu que es refereix el terme *Play time* (temps d'oci) en aquest film? Com es mostra aquest temps d'oci al film? Quina diferència hi ha entre l'horari laboral i el temps de lleure? Feu una llista de les activitats que es poden fer en temps de lleure. Quina és la nostra actitud o estat d'ànim quan gaudim de temps d'oci i quan som a la feina o l'escola? Valoreu si són compatibles.

Completeu el visionat

BIBLIOGRAFIA I FILMOGRAFIA

Balagué, Carles. *Playtime*. "Dirigido por", núm. 84 (jun.-jul. 1981), pàg. 59-60.

Cuéllar, Carlos. *Jacques Tati*. Madrid: Cátedra, 1999.

Ede, François ; Goudet, Stéphane. *Playtime*. Paris: Cahiers du cinéma, 2002.

Jacques Tati. "Nosferatu", núm. 10 (oct. 1992).

Jacques Tati: humor y cine moderno. Valencia: Ediciones de la Mirada, 1999.

Playtime (DVD). Barcelona: DeAPlaneta: SAV, DL 2003.

Riambau, Esteve. *Jacques Tati*. "Dirigido por", núm. 58 (oct. 1978), pàg. 26-37.

Tots els llibres, revistes, pel·lícules i bandes sonores citats els trobareu a la Biblioteca del Cinema.

Topogràfic del film:

V 7996